

عنوان مقاله:

وحدت وجود عرفانی در سنجه فقه امامیه

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های اعتقادی کلامی، دوره 10، شماره 3 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

محمد رسول آهنگران - دانشگاه تهران - پردیس فارابی

مهدی جلیلی خامنه - دانشگاه تهران - پردیس فارابی

خلاصه مقاله:

یکی از اعتقادات شکل گرفته در میان عده ای از مسلمین، نظریه وحدت وجود عرفانی است که محل اختلاف عرفا و برخی از فقها واقع شده است؛ از سویی توحید ناب و از سویی کفر و الحاد قلمداد گردیده است. بنابراین روشن ساختن جوانب مساله از طریق تتبع و تحلیل سخنان فقها و نیز کلمات عرفا در این مساله جهت دستیابی به نظر صحیح امری لازم است. پس از بررسی و تامل در بیانات فقها و نیز سخنان عرفا در باب وحدت وجود مشخص گردید نزد فقها دو دیدگاه عمده در مساله وجود دارد که عبارتند از تکفیر مطلق و دیگر، تفصیل در مساله که در نهایت می توان گفت که تکفیر قائلین به وحدت وجود ناظر به اعتقادات جاهلان صوفیه است که سخنانشان در فضای حلول و یا همه خدا انگاری موجودات است. و از جانب دیگر با توجه به عموماتی که اصل اولیه را اسلام افراد اقرار کننده به شهادتین می داند قائلین به وحدت وجود، مسلمان و طاهرند و اساسا فقیه تا زمانی که موضوع شناسی مساله برای او واضح نشده است مجاز به تکفیر نخواهد بود. همچنین پیدایش فقههای عارف و عارفان فقیه و نوع نگاه آنان به مساله از باب خبره بسیار راهگشاست. در این مقاله از روش تحقیق توصیفی - تحلیلی و استفاده از داده های کتابخانه ای بهره برده شده است.

کلمات کلیدی:

وحدت وجود، فقه، عرفان، تکفیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1880661>

